

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Ianuarie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utvalány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis dijarul până acuma.

Administrațiunea dijarului „Tribuna“.

Lealitate și legalitate.

II.

* Ludovic Kossuth nu vrea să fie supus al Împăratului și Regelui Francisc Iosif I.

El renunță mai bucuros la patria sa mult iubită, rămâne mai bucuros pribeag, moare mai bucuros în exil, decât ca să se lapede de sine însuși, să desciacă ceea-ce a dîs odată, să se abată din cărările, pe care a umblat toată viața lui.

Ceialaltii tovarăși ai lui, oameni mai mlădiosi, schimbându-se timpurile, s'au schimbat și ei cu toții și au ajuns unii consilieri ai Împăratului și Regelui Francisc Iosif I., ear' alții împreună lucrători ai acestora: Ludovic Kossuth el singur și-a rămas sine însuși credincios.

Mare om, întreg caracter, sublimă intrupare de virtuți bărbătești! — așa strigă mulți dintre concetățenii noștri.

Căci ei nu știu, ce va să dîcă adevărata mărime omenească.

Omul el prin el este mic și mic și rămâne, câtă vreme numai pentru sine este și trăește: mare crește numai gîndind, lucrînd și suferind pentru mulți, mare e numai trăind pentru toți.

Ludovic Kossuth poate deci și el să fie mare, e însă mare numai dacă nu din amor propriu, nu din îndărătnicie, nu din sete de mâr-

rire individuală, ci din iubire cătră țeara lui nu vrea să fie supus al Monarchului nostru.

Și nici un om în toată firea nu va admite în toată serioșitatea, că mile de bărbați luminați, care ostensesc pentru binele țării acesteia și pentru mărirea Casei noastre domnitoare, nu iubesc țeara lor deopotrivă cu Ludovic Kossuth, care nu se mulțumesc să stea pe pămînt străin, ci ne mai trimite de acolo și scrisori, care ne țin în continuă frământare socială.

Ni-se impune din contră gîndul, că toți acești oameni s'au plecat în fața timpurilor, fiindcă durerea pentru țeara și pentru neamul lor era într'înși mai tare ca amorul propriu, ear' Ludovic Kossuth e precum este, fiindcă nu are ce să se peardă, dacă rămîne acolo, nici are ce să câștige, dacă s'ar întoarce acasă.

Nu e cu toate acestea mai puțin adevărat, că mulți dintre concetățenii noștri se închină în fața lui Ludovic Kossuth, — unii fiindcă sînt preocupați, ear' alții fiindcă vor să profite în politica dîlnică de greutățile create prin cultul Kossuth-ist. Astfel s'a produs în țeara noastră un curent, care mai ales în timpul celor din urmă câteva luni a ajuns la o putere de tot excesivă.

Ni-se pune deci nouă Românilor din țerile coroanei ungare întrebarea: Care trebuie să fie atitudinea noastră față cu acest curent?

Chiar admitînd, că nu amorul propriu, ci iubirea este ceea-ce determină lucrarea lui Ludovic Kossuth, noi Români sîntem cu toții de acord, că iubirea aceasta nu se revarsă și asupra noastră: nu sîntem deci accesibili pentru curentul pornit dela Ludovic Kossuth, și nu ne putem teme, că într' un timp aproape în toată parte, ne cat de neînsemnată, a poporului nostru va merge cu curentul acesta.

Ar fi deci un nemotivat exces de zel, dacă am combate pe Ludovic Kossuth și pe închinătorii lui, câtă vreme avem conștiința, că pentru Români îndeosebi curentul produs de dînșii nu e primejdios. Nouă Românilor ne e destul să rămînem noi înșine cetățeni leali: ce vor fi făcînd alți concetățeni ai noștri, aceasta nu e treaba noastră.

N'am fi însă leali, nici dacă am voi să profităm de greutățile ce i-se crează Tronului prin frământările produse de Kossuth și de închinătorii lui: rolul nostru e să stăm mereu trezi, ca să nu fim surprinși de evenimentele, și să așteptăm liniștiți sosirea timpului, în care vom fi chemați să contribuim la resta-

bilirea echilibrului în viața comună a patriei noastre.

Scoși din viața publică a patriei noastre și alungați departe de cercurile hotărîtoare, noi nu putem să ne facem o idee clară despre evenimentele ce se pregătesc, nici să scim, cum vom ajunge mai curînd și cu mai puține jertfe să i asigurăm poporului nostru condițiunile de desvoltare pacnică.

Am fi dar' ușurateci, dacă ne-am avînta fie într'o parte, fie într'alta.

Precăt cunoaștem noi împregiurările, e un interes comun al tuturor popoarelor ce constituiesc monarchia austro-ungară, ca monarchia aceasta să rămână consolidată și tare prin unirea tuturor împregiurului Tronului. Se poate însă, că noi nu cunoaștem bine împregiurările; câtă vreme dar' nimeni nu-și dă silința de a ne lumina asupra scopurilor ce se urmăresc, noi n'avem nici să ne bucurăm de succesele închinătorilor lui Ludovic Kossuth, nici să ne spăriem de ele.

Dualismul n'a fost pentru noi o față binecuvîntată în viața comună a patriei noastre; n'avem deci cuvinte de a ne spăria, când vedem, că alții lucrează cu oare-care succes contra lui; dar' nici nu trebuie să ne bucurăm de succesele aceste, fiindcă nu scim, dacă fasa următoare va fi ori nu mai binecuvîntată ca cea actuală.

Noi mai presus de toate în noi înșine avem să căutăm garanțiile viitorului nostru și vom găsi aceste garanții, dacă vom sta strînși la un loc, nu vom face nimic unii fără de alții și nu ne vom angagia decât cu aceia, care nu numai ne promet, dar' ne și dau garanții suficiente, că se vor ține de angagiamentele luate față cu noi.

Câtă vreme nimeni nu ne oferă asemenea garanții, silințele noastre au să fie îndreptate numai spre scopul de a ne strînge cât mai tare rîndurile.

În vederea acestui scop am tras și de astădată luarea aminte a concețiunilor noștri români asupra curentului pornit dela Turin.

Ori-și-care ar fi deosebirele de vederi și de înclinațiuni, care ne despart, din țî în țî tot mai mult ni-se impune convingerea, că țeara noastră merge spre nisece evenimente mari, în fața cărora trebuie să ne unim cu toții, căci numai așa vom pute să devenim un factor hotărîtor în momentul desfășurării finale.

Uniți apoi odată, vom vedea, cum și încâtă vom trebui să o pornim, ca să nu o mai pățim ca la 1865 și la 1867.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Decembrie st. v.

Împăcarea Cehilor cu Nemții din Boemia.

În Cislaiania cestiunea împăcării Cehilor cu Nemții din Boemia e una dintre cele mai actuale cestiuni și întreaga lume politică din monarchia austro-ungară privește cu încordare asupra conferențelor de împăcare ce se vor începe probabil la 4 Ianuarie în Viena. Despre încercările de împăcare primesc „Pester Lloyd“ din parte competentă din Viena următoarele împărtășiri:

„Aceia, care imediat după răspunsul dat la interpelațiunea lui Plener au pus tesa, că acum s'au îmbunătățit în mod considerabil șansele pentru o nouă încercare de împăcare între Cehi și Nemți au avut toată dreptatea. Hotărîrea conducătorilor nemți, de a trimite delegații la o conferență de împăcare ce stă afară de parlament, a fost primul pas pentru inițierea unei înțelegeri între Cehii și Nemții din Boemia. Conferența de împăcare se va întrîni deci la 4 Ianuarie n. 1890. Astăzi încă nu s'arpute stabili horoscopul pentru decursul consultărilor, un lucru se poate însă afirma de pe acum fără sanguinism exagerat, și anume, că sînt cele mai bune prospecte pentru un rezultat favorabil al pertractărilor. Voința de a se împăca există cel puțin până acum necondiționat în amîndouă părțile și nu mai începe nici o îndoială, că guvernul va face tot ceea-ce îi stă în putere, spre a promova aceste dispoziții favorabile și spre a le duce cătră un rezultat practic. Un moment, deși numai extern, care dovedește prelungă această dispoziție favorabilă, s'ar pute privi și în împregiurarea, că consultările prealabile pentru participarea la conferență s'au întîmplat în cea mai mare taină și că oficial și autentic încă nu a străbătut nimic în publicitate despre cestiunile factice, care au format obiectul acestor consultări. Conducătorii partidului nemțesc s'au mărginit singur numai la împărtășirea hotărîrii de a trimite delegații la conferență și au lăsat presa partidului cu desăvîrșire neinformată și neorientată cu privire la detaliurile împăcării.

„La toată întîmplarea e bine să se observe cea mai mare precauțiune față cu împărtășirile dijaristice în această privință. Deja de pe acum se vede, că aproape fiecare foaie expune un alt program, că aproape fiecare foaie nemțescă precisează din alt punct de ve-

dere pretențiunile ce le formează Nemții. Chiar și cu privire la formalități se deosebesc împărtășirile foilor. Așa afirmă spre exemplu un organ al stînzei, că în conferență se vor consulta mai întîiu Cehii și Germanii singuri și că guvernul numai mai târziu va interveni, — o afirmațiune, care la toată întîmplarea se întemeiază pe concepțiuni de tot false. Invitarea la conferență s'a făcut decătrea contele Taaffe și de sine se înțelege, că convocătorul conferenței, ministrul-președinte, va participa dela început la conferență. Tot atât de greșită e și părerea unor foi, că Cehii au de gînd să numineze pentru conferență și pe unul sau doi delegați de ai Cehilor tineri. De asta nici vorbă nu poate să fie. Întîiu, participarea elementului cehic tîner la încercările de împăcare ar fi cel mai rău omen pentru succesul acestora, dar' abstractiv făcînd dela aceasta, participarea Cehilor tineri nu ar avea nici un înțeles, deoarece pentru cazul, că consultările vor avea vre-un rezultat practic, atît Cehii, cît și Nemții vor trece la ordinea țilei preste Cehii tineri. De sigur în jurnalistica de partid se va scrie încă mult despre întreaga afacere, dar' asta cu anevoie va contribui la lămurirea lucrurilor...“

Rusia și cotarea împrumutului bulgar la bursa din Viena.

Telegrame oficioase din Petersburg continuă cu un fariseism neobosit a caracteriza cotairea împrumutului bulgar la bursele din Viena și Budapesta drept o violare a tractatului de Berlin și afirmă, că guvernul și opinia publică din Rusia sînt de acord în ce privește părerea, că în această afacere trebuie să se facă lumină, pentru-ca Rusia să știe ce atitudine are să iee pe viitor față cu tractatul de Berlin și față cu îndatoririle ce i-se impun prin acela. Guvernamentalul budapestan scris în limba nemțescă se află îndemnat a răspunde la afirmările aceste și scrie în ediția de seară a numărului seu dela 30 Decembrie n. al anului trecut: Ce naivitate! Adecă Rusia are trebuință de o introducere, ca să știe, ce atitudine are să iee pe viitor față cu tractatul de Berlin. Această introducere ar pute suna destul de simplu: Rusia să păstreze față cu tractatul de Berlin aceeași atitudine credincioasă tractatului, pe care o au și celelalte puteri inclusive Austro-Ungaria. Telegramele oficioase din Petersburg nu vor face pe nimeni să creadă

FOIȚA „TRIBUNEI“

Cercșitoarea dela Pont des Arts.

— Novelă —

de Wilhelm Hauff.

(Urmare.)

„Mă rog, nu fi așa strict, cum se poate —“

„Lăsați-mă să termin“, continuă Fröben cu zel, „o damă din așa numita societate bună primesc în fiecare săptămână vizite de seara și de seșe-ori pe săptămână întoarce aceste vizite. În societăți de aceste joacă numai tinerii cel mult odată pe săptămână, afară de balurile cele mari, care sînt cu mult mai rare. Restul societății, domni și dame, își petrec. Sînt domni foarte culpi și în adevăr plini de spirit, care în societate bărbătească sînt muți și plictisitori, între femei însă foarte glumeți și vorbăreți, aici desvoaltă o bogăție de cultură socială, de cunoștințe generale, care te pun în uimire. Nu este vanitatea, care-i face pe acești bărbați splendiți și elocuenți, este sentimentul, că știința lor este interesantă mai mult pentru femei decăt pentru bărbați, căci acestia din urmă sînt mai sistematici și mai exigenți în pretensiunile lor.“

„Bine, îmi pot închipui asemenea bărbați.“

„Prin acești bărbați capătă conversația formă, basă, viață; femeile, cu deosebire femeile de spirit, nici-cînd nu-și vor petrece așa bine ele între ele, ca-și-cînd se află fie și

nouă un bărbat, ca martor și așa dîcînd ca arbitriu între ele. Ear' după-ce acești bărbați aduc tot felul de lucruri glumețe și interesante pe tapet, femeile se avîntă în mod nenatural. Ca să dîcă și ele un cuvînt, ca să apară culte și de spirit, trebuie să-și încoarde toate puterile, să-și deschidă așa dîcînd toate venetele spiritului, ca să aibă și ele o parte bogată în potopul de vorbe, în care se scaldă societatea. Însă, pardonati, fondul acesta în curînd este exhaustat; socotiți numai a fi o iarnă întreagă plină de spirit, ce chin!“

„Ei, prea boacăn le spui, prea exagerezi.“

„Sigur nu; spun numai ce am vădut, ce am experiat însumi. Decăt a venit la modă această conversație, se creșc fetele cu totul altmîntrelea ca mai înainte; sîrmenele ființe! Cîte nu trebuie să învețe ele dela 10 până la 16 ani. Istorie, geografie, botanică, fizică, desemnul mai înalt, pictura, estetica, istoria literaturii, ca să nu mai vorbim de cant, musică, dans. Toate aceste materii bărbatul abia le învață cum se cade după-ce trece de 18 ani, sau 20 de ani. El le învață pe încetul și prin urmare mai cu temei; le învață prin sine însuși, prin urmare știe să le aplice mai bine, ear' cînd cu 23 de ani sau și mai târziu intră în cercurile aceste, dacă are numai cît de puțină prudență și dexteritate, are în sine o mare siguranță. Dară fata? Vă rog! Cînd un asemenea copil nenorocit, tiesit cu cele mai diferite științe și dexterități, intră în lumea cea mare, cît de ciudate trebuie să-i pară toate. Deși camera ei singuratecă ar preferi-o, este tîrîtă fără milă

în toate societățile, trebuie să brilleze, să vorbească, să-și arete cunoștințele și, — cît de iute și-le-a gîtat sîrmene! Zimbiți? Asculțați mai departe. Ea nu mai are timp să-și perfecționeze cunoștințele din școală, dar' pretensiunile ce i-se fac sînt tot mai mari. Trebuie să vorbească ca și părinții despre opere de artă, despre literatură. Drept-aceea culege toată țîua fel de fel de termeni tehnici, cetesce diare, ca să-și facă o părere despre cutare carte mai nouă și fiecare seară este un examen pentru ea, în care trebuie să-și arete cu dibăcie ceea-ce a învățat. Că un bărbat în adevăr cult, cu adevărate cunoștințe se spăimîntă de asemenea conversație, de asemenea semidocism, vî puteți imagina; el va găsi acest reu obicei mai întîiu ridicol, apoi primejdios; el va blăstîma acest exces de cultivare, care scoate femeile din cercul lor liniștit și le face pe jumătate bărbați, precăt bărbații devin de jumătate femei, obicînuindu-se a desbate și a aproba toate după placul femeilor. El va dori pentru femeile mai nobile înapoi liniștea casnică, singurătatea, în care sigur ar brilla mai strălucit, ca în cerce-le aceste pline de spirit!“

„Este ceva adevărat în ceea-ce spui d-ta“, — dîse doamna de Faldner; — „eu însă nu pot judeca pe deplin aceste lucruri, căci n'am avut nici-odată fericirea sau nefericirea de a trăi în cercurile acele. Dar' totuși mi-se pare, că și aicea ca pretutindenea numai exagerarea produce răul. Este adevărat, precum ai spus, că nouă femeilor ne este destinat un cerc îngust, căsnicia, care este și rămîne

chiamarea noastră. Dară voesci să ne răpesci cu totul plăcerea unei conversații cu bărbați de spirit? Este adevărat, că șapte seri pe săptămână, petrecute în societate, produc oboseală și exces natural de cultură, dar' nu s'ar pute oare afla și aici o cale mijlocie?“

„Poate m'am exprimat prea drastic, am voit numai —“

„Lasă-mă să termin și eu“, — dîse ea dîndu-î domol îndrîr; — „spuneai singur, că femeile ele între ele rar vor pute continua multă vreme o conversație așa numită de spirit. Știu eu foarte bine, cît de penibilă este în societate de dame o damă așa numită de spirit, care găsește frivole toate lucrurile, care nu sînt interesante, nu sînt banale. Ne simțim strîmțorate și preferim să roșim de puțină noastră știință mai bine înaintea unui bărbat, decăt înaintea unei femei, cînd sînt numai femei sau fete laolaltă, se vorbește de regulă despre gospodărie, despre vecinătate, poate despre noutăți și despre modă; ei bine, să rămînem restrînse numai în cercul acestora? Ceea-ce este interesant și instructiv să ne rămîna nouă cu desăvîrșire străin?“

„Este adevărat“, continuă ea cu zel, „este adevărat, că bărbații au o cultură mai temeinică și mai sistematică, au claritate în ideile lor și prin urmare cunosc și desprînesc semidocismul și cu atît mai mult, cînd cineva pare numai învățat. Dar' și noi femeile ascultăm bucuros la conversația bărbaților despre obiecte, care ne sînt și nouă cunoscute, de pildă despre o carte, pe care

am citit-o, despre tablouri, pe care le-am vădut. Sigur, că și noi învățăm foarte mult, cînd ascultăm o asemenea conversație, sau luăm chiar parte la dînsa. Judecata noastră, pe care ni-am făcut-o în taină, se desvoaltă și se corectează și fiecare femeie cultă trebuie să găsească plăcere într'o asemenea conversație. Afară de aceea nu cred, că bărbații ne-ar lipsi de aceasta“, adause ea zîmbind, „dacă numai nu vom voi să briliim noi și să părăsim cercul modest, care ne este destinat.“

(Va urma.)

Nunta din Valeni.

DI Ionescu-Gion a publicat în „Românul“ următorul foileton, pe care îl reproducem și noi drept completare:

„Românul“ s'a ocupat de „Nunta din Valeni“, drama dlor Ganghofer și Marcu Brocner, și a publicat și telegramele acestor domni, în care se protestează cu tărie în contra intențiunilor ce li-se atribuie. Protestul nu-ș cam atinge scopul, căci dacă cetitorul își aduce aminte de recensiunea foarte amînușită a dlui Bolocan, făcută în „Românul“ din 21 și 22 Octomvrie trecut, din toate personagiile piesei singur Ionel Fortunat este un om de treabă. Ceea-ce dñii autori au telegrafat despre Pia, soția cea cu zestre mare a lui Ionel, nu e, nu e tocmai potrivit cu adevărul lucrului, pentru-că Pia joacă în piesă, după-cum putem ghici din recensiunea dlui Bolocan, rolul cel mai șters și deci cel mai puțin important.

Prin urmare, din toată mulțimea personagiilor, care sînt în „Nunta din Valeni“, unul

că cotarea împrumutului bulgar nu este o afacere curat internă și economică și atinge într-un mod oare-care stipulațiunile tractatului de Berlin, și dacă la Nawa se simțese necesitatea, de a se lămurii asupra vederilor altor puteri, acestei necesități ușor s'ar pute satisface; numai cât lămurirea ce vor primi-o nu va fi deloc potrivită cu părerile preconcepte. Cei din Petersburg ar face deci mai bine, dacă ar lăsa lucrul într'atâta; căci tot nu are să se întempele nimic în favorul lor.

Din Sobrania bulgară.

Di Stransky, ministru al afacerilor străine, a răspuns la interelarea dlui Ciaceff, din opoziție, în privința recunoașterii prințului; el a spus, că guvernul, care se bucură de încrederea camerei și a suveranului a făcut toate demersurile trebuincioase în privința acestor cesiuni. Dar ministerul socotese, că este inoportun a intra în amănuntele acestor demersuri; el va continua a se ocupa de interesele țării și va face toate pentru izbândă cauzei naționale. Di Stransky a răspuns de asemenea la a doua interelare a aceluiași deputat în privința construirii podului românesc pe Dunăre. Di Ciaceff ar fi fost de părere, ca podul să fie construit la Arab-Tabia și că în cas contrar acest punct să rămână Bulgariei; ministrul a declarat, că în actele de delimitare, pe care le posedă guvernul, Arab-Tabia e bine indicat ca singurul punct, care permite construirea unui pod; alegerea acestui loc ar răspunde deosemena dorinței guvernului, ear România a declarat de mai multe-ori, că e gata să construească un pod pe acest punct, cu condițiune ca să servească de legătură între rețeaua liniilor internaționale și o cale ferată. Guvernul bulgar actual considerând, că podul astfel cum e proiectat e pe deplin pe teritoriul românesc și că construirea sa constituie o cesiune curat interioară pentru statul vecin, n'a făcut nici un demers diplomatic.

Colonelul Mutkuroff, ministru de război, a răspuns întrebării puse tot de dl Ciaceff în privința noivelor pușci. Nu este exact, a spus ministrul, că unele comisuni s'ar fi pronunțat în contra pușcii Mannlicher de 8 milimetri. Di Stambuloff a declarat în urmă, că faptul adoptării acestei arme decâtă două puteri mari e o probă îndestulătoare a bunelor sale calități. Dealtmintelea numai guvernul e în drept a decide în privința alegerii unei pușci și el ia răspunderea.

Sesiunea Sobraniei s'a închis decâtă prințul în persoană și cu același ceremonial, ca la deschidere. Discursul tronului constată zelul desfășurat de deputați în timpul sesiunii; el recunoaște cu satisfacție, că reprezentanții au justificat pe deplin încrederea suveranului și a națiunii. Legile votate sunt o probă strălucită a unei activități rodnice și a unei perfecte cunoștințe a adevăratelor interese ale patriei.

Se face lumină!

„Magyar Allam“ publică în Nrul seu dela 29 Decemvrie n. sub titlul „O mică schimbare de idei asupra cesiunii

naționalităților“ o scrisoare semnată de Dr. B. . . E. . . , pe care, deși este numai o voce singuratecă și neobișnuită în presa maghiară, o subscriem în tot cuprinsul ei.

Eată traducerea verbală a acestei scrisori:

Preanorate dle redactor! În articolul publicat în Nrul 278 a. c. al prețuitei D-Voastre foi sub titlul „Agrațierea lui Traian Doda“ se ating unele cesiuni, care sunt acomodate a trezi în cea mai mare măsură interesul fiecărui cetățean simțitor și gânditor. Înțeleg cesiunea naționalităților, atât de importantă și, — după-cum a caracterizat scriitorul numitului articol, — ascunsă de politica de guvernare pe jumătate energică, pe jumătate vicleană, care cesiune prețuita D-Voastre foaie în acest articol, contrar tacticei obișnuite sub curentul șovinist, de a o ascunde prin tăcere, a sulevat-o și a tractat-o cu nepreocupare surprințătoare.

Din faptul acestei agrațieri scriitorul articolului a crezut, că poate deduce, că „pur-tătorul Coroanei crede, că în cesiunea naționalităților politica Sa conciliantă este cea mai corectă“.

Când prețuitul D-Voastre organ, care în privința patriotismului stă mai presus de toată judeoala, accentuează așa numita politică conciliantă, aceasta produce un răsunet energic în sufletul fiecărui patriot de naționalitate română, și spre a motiva aceasta, trebuie să declar, că politica conciliantă este aceea, pe care așa numitul „partid al naționalităților“ a înscris-o pe steagul seu, pentru aceasta a luptat și a sângerat, fără-ca, fie deposedării puterii statului, fie vre-un partid din țeară să o asculte, și astfel ea a rămas un *pium desiderum* al naționalistilor striviți de politica de guvernare mai sus caracterisată.

Dar' nu numai că acest *desiderium* n'a aflat răsunet în cercurile directive maghiare, ci această tendință patriotică a anteluptătorilor naționalităților, accentuată neîntrerupt în și afară de parlament, a fost interpretată acolo, și cu deosebire în cea mai mare parte a presei maghiare așa, că publicul maghiar neorientat s'a făcut și se face și astăzi să creadă totmai contrarul acestor tendințe conciliante netăgăduite și acestor informațiuni este a se mulțumi, că 9/10 din publicul maghiar jură, că naționalitățile noastre, și cu deosebire cerbicoșii Velachi, sunt dușmani jurați ai statului și ai națiunii maghiare, pe care a-i reglementa cât se poate mai energie este datorită indispensabilă a fiecărui guvern un-

S'a aflat un patriot veteran și conducător de partid cu caracter înalt, care a cutezat să se pună în fața curentului domnitor și, ca și on. scriitor al articolului din cesiune, cu curaj și cu glas înalt a anunțat politica de conciliațiune, dar' pentru aceasta nu numai că și-a pierdut mandatul de deputat și rolul de conducător de partid, ci a trebuit să plătească acest paș bărbătesc cu o adevărată excomunițiune din tabăra așa numită patriotică.

Acesta este un moment exterior, la care află necesar a face câteva observări.

În Anglia, patria constituționalismului, aflăm la aceasta o analogie interesantă.

Acolo Gladstone, conducătorul unuia dintre cele două partide politice tradiționale (Wigh), de deci de ani și-a însușit și propagat tendințele politice de naționalitate așa numite „Homerule“, fără-ca să se fi aflat vre-un partid contrar sau fie și numai vreun individ politicesc considerabil, care să fi cutezat să-l acuse de nepatriotism și tradare de

națiune pentru această credință a lui, din contră, după scrierile cele mai noue, partidul lui crește și Gladstone este numit de conaționalii lui „She great old man“.

Și pentru-ce? Pentru-că matura națiune engleză știe și recunoaște, că Gladstone și politica lui de naționalități nu voese slăbirea națiunii engleze și stărbirea drepturilor ei, ci după un calcul politic foarte corect, voese împăcare, câștigarea și prin această asimilarea politică a elementului irlandez. Aceasta este baza programului seu grandios, și dacă această tendință se realizează, atunci în loc de douăzeci se vor grupa trezeci de milioane de Englezi sub steagul glorios al reginei, ca să lupte umăr la umăr pentru regina, pentru patrie.

Acesta este întrebarea și la noi în Ungaria, unde prelungă 6 milioane de Maghiari mai sunt 10 milioane de nemaghiari, care numesc patria lor țeara, pe care străbunii în decurs de veacuri au locuit-o împreună și au sângerat pentru ea împreună și și astăzi o susțin cu jertfe egale, însă, precum și scriitorul articolului recunoaște, la bunătațile libertății eluptate cu puteri unite nu se împărțesc în mod egal.

Scriitorul articolului constată, că această stare de lucruri nu este nici dreaptă, nici potrivită cu națiunea, care se numește pe sine cavalerescă; însă în politică nici dreptatea, nici cavalerismul nu sunt directive, ci numai rațiunea politică, oportunitatea.

De aceea fie-mi permis a lăsa neatins punctul de vedere al dreptății, constatat din destul de on. scriitor al articolului, și a aminti cu câteva cuvinte numai punctul de vedere strict luat politic, punctul de vedere al oportunității. Este fapt constat, că națiunile și țările mai mici, precum în general toate organismele mai slabe, se pot întări și și pot garanta existența numai prin asociere, adică prin sporirea numărului și a ponderității prin unire cu elementele omogene.

Au înțeles și oamenii de stat maghiari aceasta și, fiind să ajute sporirea numerică, au întins mâinile după mijlocul așa numitei maghiarisări.

Experiența arată, că acest sistem a secerat succese strălucite la elementele, care, neavând cunoștință și principii naționale, au găsit în alipirea și contopirea în elementul domnitor cel mai acomodată mijloc de a și realiza aspirațiunile curat reale, de a se împărții din prerogativele elementului domnitor. Mulți dintre aceștia exagerând teza la licitațiunea patriotismului, și-au ridicat prețul în mod de necreșut, au făcut dogmă din șovinism.

Totmai contrarul l-au putut experia apostolii maghiarisării de altă parte: anume că la o parte a naționalităților nu numai că a lipsit succesul așteptat al sistemului lor, ci din contră, ca și polul negativ al magnetului, se arată totmai efectul contrar și în loc de asimilațiune, antagonismul de limbă și politică a devenit tot mai acut. Acest succes contrar se poate vedea mai ales la acel element, care în urma numărului și a pozițiunii sale geografice este de cea mai mare importanță, la cele mai bine de două milioane și jumătate de concetățeni ai nostri de naționalitate română, care pe deasupra sunt de origine latină și din acest motiv, fiind într-o pozițiune izolată și expusă, ar fi mai chemați să se unească cu națiunea maghiară și, mărindu-i greutatea politică, să formeze cu ea o stavilă de apărare contra mării slave, care le încungiușă și ridică valuri inspăimântătoare. Din această aparițiune tristă bărbații conducători maghiari n'au scuit trage conclusionile cele adevărate, ci cu superficialitate uimitoare

și cu amăgire de sine unilaterală au făcut conclusionile, că mai ales Români, ca adepți ai unui ideal politic străin, perhoesciază idea de stat unguresc și trebuie ascupriți cu toate mijloacele, ca cei mai mari contrari și împedători ai consolidării naționale.

La zădărnicea tendențelor de maghiarisare se poate reduce și odul, care se manifestează pe toate terenele față cu poporul român și conducătorii lui. De aici provine acusa din partea maghiară de agitare, tradare gravitate în afară etc., de aici se derivă și vătămările de drept, de care se plânge publicistica română în fiecare zi, umplând pe cetitori cu amărăciune, provocând în neenumerate rânduri intrenvenirea procurorilor și verdictele juraților. (Va urma.)

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Marginea Câmpiei, 27 Decemvrie.

Actul volniciei maghiare în contra bravului preot al Iclandului-de-câmpie, care fusese tras în judecată pentru tricolorul ardeleanesc, s'a finit cu totul. În urma sentinței judecătorești din M-Ludoș, care rămase neschimbată, deși procurorul înaintase recurs poate pentru a i-se mări pedeapsa, părintele Orbean a făcut destul „dreptății“ unguresci, prezentându-se la judecătoria competentă pentru a și lua pedeapsa, ceea-ce s'a și întimplat în 25 și 26 Dec. n.

Diua reîntoarcerii părintelui Orbean a fost o adevărată zi de bucurie nu numai pentru familia, conștienții și amicii sei, nu numai pentru fiii sei sufletesci, care ar fi în stare să și jertfească totul, chiar și viața, pentru preaiubitul lor conducător, atât de mult îl iubesc, ci a fost o adevărată zi de bucurie pentru toți căți au avut ocaziune a-l cunoaște mai deaproape.

Dovadă este întimpinarea ce i-s'a făcut acestui brav preot, acestui adevărat conducător din partea poporului din comunele învecinate Iclandul și Icland. Aflând adică poporul din aceste comune de reîntoarcerea părintelui Orbean, se grăbi a și manifesta iubirea față cu martirul tricolorului lor, alergând în cete numeroase spre comuna mai deaproape, din cătro avea să vină părintele Orbean, postându-se în grupe separate pe marginea drumului. La vederea trăsurilor ce aduceau pe părintele Orbean, pe scumpa sa soție și câțiva preoți din vecinătate, care încă îi ieșiră spre întimpinare, poporul erupe în strigăte de: „Să trăiască părintele nostru Orbean!“ Coristii plugari din Iclandul la lumina farurilor întonară „Tricolorul“, „Diva cea lăptosă și ale cântecelor naționale. Mulțimea poporului oprise trăsurile și nu mai înceta cu strigătele de bucurie. Martirul tricolorului, mișcat de atâta iubire a poporului seu, se ridică din trăsura, adresându-le o vorbire ieșită dintr-o inimă adevărat părintească, pe care poporul o ascultă cu capul descoperit, răspunzându-i cu necurmăte strigări de „să trăiască!“ După aceste părintele Orbean își continuă calea către casă, însoțit de mulțimea poporului, în frunte mergeau coristii plugari cântând „Marșul lui Mihaiu“. În marginea comunei Iclandul, altă mulțime oprî trăsurile. Aci domnul Basiliu Hodosiu, preotul Iclandului-mare, rosti câteva cuvinte în onoarea părintelui Orbean, care au fost primite cu atâta entuziasm din partea poporului, încât strigătele de „vivat!“ și „să trăiască!“ nu mai încetau.

La invitarea doamnei Orbean, toți amicii și cunoscuții bravului preot, — care nu își pregetară a-l întimpina, — se întruniră la o masă comună în ospitala casă a părintelui Orbean.

După aceea apoi se depărțară fiecare pe la ale sale, ducând cu sine prelungă suvenirea neplăcută a suferinței părintelui și adevăratului conducător al poporului român din Iclandul, și suvenirea dulce a iubirii, de care se bucură părintele Orbean, din partea fiilor sei sufletesci. Felicitiez pe părintele Orbean, dar' felicitiez și pe poporul din Iclandul, că i-a dat Dumnezeu un preot, un conducător ca acela, care totdeauna va ști să fie la înălțimea chemării sale. I. T.

CRONICĂ.

O festivitate iubilară a coroanei ungare. La 20 Februarie n. a. c. va avea loc în Budapesta o festivitate națională-maghiară. În diua aceea se împlinesc o sută de ani, decâtă coroana ungară, care a fost dusă la porunca Împăratului Iosif II. din Pojon la Viena, s'a readus carăși în Ungaria. Cercușurile mai înalte ale capitalei se ocupă deci cu idea arangerii în mod demn a acestei festivități naționale, al cărei cel mai interesant punct de program va fi expunerea coroanei spre vedere publică.

Taxa de înscriere la universitatea din Cluj. Ministrul de instrucțiune a stabilit taxa de înscriere pentru toate patru facultățile dela universitatea din Cluj cu 3 fl. și a exclus ori-ce eliberare de sub această taxă. Această ordonanță intră în vigoare deja pentru anul școlar curent.

Încetarea unui diar românesc. „Meseriașul Român“ din Brașov, redactat de domnul Bartolomeu Baiulescu, președintele reuniunii pentru spriginirea meseriașilor români din Brașov, a trebuit să înceteze din lipsa spriginului din partea publicului românesc. Această veste trebuie să ne umplă de mâhnire, dacă avem în vedere, că foaia timp de 4 ani, cât a existat, a fost excelent redigată și a costat pe an numai 1 fl. 20 cr.

Telefonul Budapesta-Viena. După o înțelegere ce a avut loc între ministrul de comerț ungar și cel austriac, serviciul de telefon pe linia Budapesta-Viena s'a deschis astăzi definitiv.

Canalisarea Budapestei. În cesiunea proiectului de canalizare al capitalei ungare a avut loc săptămâna trecută în ministrul de agricultură reg. ung. o conferință de specialiști, în care s'a acceptat proiectul și se va așterne ministrului spre aprobare.

Reuniunea de patinat din Sibiu face tot ceea-ce poate pentru distragerea publicului iubitor de acest sport. Astăzi a cântat muzica militară pe locul de patinat dela orașele 2 1/2 până la orașele 4 1/2. A doua festivitate de ghiată se va ține Luni în 6 Ianuarie n.

O biserică din nou sfințită. Dilele aceste s'a sinucis un individ în biserica catedrală romano-catolică din Timișoara. La 29 luna trecută biserica a trebuit să se sfințească din nou.

Rectificare. În darea de seamă publicată de comitetul arangiator al petrecerii din Căpușul-de-Câmpie, publicată în Nr. 282, s'au străcurat două greșeli de tipar, pe care le îndreptăm prin aceasta: Anume domnul Dionisiu Simon a contribuit 5 fl., ear' nu 3 fl., și domnul Petru Nirășteanu 2 fl., ear' nu 1 fl., precum s'a tipărit din greșeală.

Nou ministru plenipotențiar român la Viena. „Pester Korrespondenz“ primesce din București împărtășirea, că dl Carp va merge la Viena ca ministru plenipotențiar al României.

Bal în beneficiul bustului lui Eminescu. „Românul“ scrie, că se va da în curând în sala teatrului național un bal în benefi-

unul singur, și încă și acela vânător de zestre milionară, se mai arată cu oare-care cinste. După „Deutsche Zeitung“, care constată faptul cu nespusă plăcere, toate celelalte caractere sunt murdare, grețose, revoltătoare, ear' „Neue Freie Presse“, după-ce constată, că beția e principala ocupațiune a personajilor, adaugă earăși cu aceeași umanitate ca și „Deutsche Zeitung“, această dramatică semi-Asia va fi jucată pe toate scenele; — dacă, dicem noi, „scârba despre sâlbatica Românie“, pentru a ne servi de expresiunile diarului „Extrablatt“, nu va opri pe directorii scenelor germane și scenelor ungare de a da această „Nunta din Valeni“.

Di Diaconovici a avut în „Rumaenische Revue“, sosită mai alaltăieri, o observațiune foarte justă și care dealtmintelea nasee în spiritul ori-cărui drept judecător. Nimeni nu pretinde, dicem d-sa, și dicem cu toții, nimeni nu pretinde, că societatea românească nu și are boalele și bubele sale, că nu suferă pe icl pe colo de cutare sau cutare curente rele, datorite unor cauze foarte variate; ori-ce societăți au asemenea pete, dar' nu aceste pete, aceste boale și aceste bube alcătuiesc regula, majoritatea, starea generală. După „Nunta din Valeni“ spectatorul sau cetitorul este convins, că într'adevăr buba și boala sânt caracterele societății românești. Și probă despre aceasta este faptul, că un singur diar la Viena nu a priceput altmintelea decât așa

societatea română din lucrarea dlor Brociner și Ganghofer.

Autorul dramatic în alcătuirea tipurilor sale se ia după tipul cel mai îndeobște cunoscut. Când domnul Brociner va arăta în trecut și în prezent poporațiunea rurală a Moldovei, stoarsă până la pierderea ultimei răsufări de Ovreul cărcămar, lucrul se va pricepe, și „Neue Freie Presse“, deducând din această dată cine știe ce considerațiuni sociale, economice sau culturale, va fi pe terenul adevăratului. Dacă domnul Brociner va pune într-o dramă, fie cu subiect prezent, fie cu subiect trecut, pe Ovreul cămătar, pe Shylock dela Dunăre, tipul e general, e de regulă; este în enormă majoritate, toți îl cunosc. Prin urmare „Neue Freie Presse“ sau „Fremdenblatt“, care mulțumită domnului Brociner, ne numește țeara boerească-țigănească, vor avé de argumentat asupra unei date îndeobște cunoscută, generală și adevărată.

Joacă ați sau jucat-au în Martie 1888 Țigancele ca Sunda un rol atât de fenomenal în societatea românească? Când oare un Ciucu, care nu e decât o injurie aruncată magistraturii române, când oare un procuror ca Ciucu a stat alături de tribunal în justiția României?

Și chiar presupuneți, că ar fi fost un Ciucu în magistratura română. Urmează oare de aci, ca procurorii nostri să fie toți Ciuci, cum reiese din recenziunile diarelor vieneze

și mai cu seamă chiar din faptul, că domnul Brociner ni-a dat pe al seu Ciucu, care, conform regulilor artei, ca ori-ce tip dramatic, trebuie să fie expresiunea majorității tipurilor reale din societatea ce zugrăvesci.

Și pe urmă, ceea-ce este de o rea credință vădită, ceea-ce nu-mi pot explica altfel, decât printr'o nenorocită și înflăcărată pornire în contra a tot ce este Român, mai se arată și faptul revoltei țeranilor. Spectatorul și cetitorul sânt, firesc, aduși a crede, că răscălele, omorul proprietarilor, arderea caselor, săvârșirea atrocităților celor mai grozave e lucru obișnuit în România, de vreme-ce dramaturgul, știut este, se folosește numai de lucruri cunoscute, obișnuite, ear' nu de monstri. Fost-a această dușmănie în toil ei totdeauna în țările române? Dușmănit-a până la cuțite țeranul pe proprietar?

Se poate și asta, căci dela un cârd de vreme, după-cum „Românul“ o constata alaltăieri, cronice, poesii populare, tot trecutul și tot capitalul cultural al Românilor este priceput de o sumă de scriitori de felul domnului Brociner, cu totul altfel decât eram noi obișnuți a scl.

Di Brociner protestă. Curios! Dar' atunci cum se face, că după novela domniei-sale „Soția Popii“, toți preoții români sânt dați la darul beției. Să jure domnia-sa, că la țeara popii români de țeară ori de orașe, doi sânt bețivi, și atunci

și noi vom dice, că dreptea a avut domnia-sa să dea regula generală în „Soția Popii“: toți popii României sânt bețivi de frunte.

Toți sânt astfel și adese-ori ca mulți Români ne întrebăm cu adâncă jale: De ce? De ce?

Și lucrul e general. Din patru părți de lume injuriile curg asupra României: Londra, Paris, München, Viena și toate orașele Ungariei nu scapă o singură ocaziune de a nu arunca prin peana scriitorilor sei de confesiune mosaică alese grațiosități la adresa Românilor. Dictionul polițenesc în urmărirea unui criminal, faimosul *cherchez la femme*, noi vom începe a-l schimba pentru a ne explica torențele de insulte ce curg câte odată asupra-ne din chiar senin prin *cherchez le Juif*.

Presa din Chicago, curat americană, ne va injura în curând; se ne pregătim, căci și acolo se va juca „Nunta din Valeni“, după-cum ni-a spus-o cu „pioasă confraternitate diarul „L'Indépendance Roumaine“ din București.

Presa württembergesă nu ne injurase până acum. Un coreligionar al dlui Brociner s'a grăbit a-i oferi această gustoasă ocupațiune.

Eacă ce scrie „Tribuna“ din Sibiu în Nrul sosit ieri:

„În Stuttgart a apărut de curând un volum de novele intitulat: „Deutsch-Ungarisches“. Sânt novele din popor, scrise de un anume Evreu Carol Geist și dedicate lui Max Falk. Precum mai înainte, la prima

reprezentațiune a dramei „Nunta din Valeni“, diarele vieneze lăudau această infamie dramatică a lui Marcu Brociner ca o adevărată icoană a moravurilor românești ale fraților nostri din România, așa face diarele din Stuttgart acum cu novelele lui Geist. Sânt tablouri vii, icoane ale vieții desfrânate și mizelesci a Românilor din Ungaria și Ardeal. „Elementul românesc din Bănat cu deosebire e batjocorit precum merită. Aceste cuvinte ale unui diar din Stuttgart le reproduce și „Fremdenblatt“ din Viena. Între novele este una grozav de revoltătoare: Saveta Opreagu. Acțiunea se petrece chiar în partea locului, de unde și-a luat și dl Slavici oameni pentru novele sale. Dar' să te ții, Pepeleo! Oameni păcătoși, iubiri desfrânate, scene grețose, corupțiunea încarnată, — toate ț'i-le dă dl Geist claie peste grămadă“.

Corupțiune și depravațiune iremediabilă în clasele culte ale națiunii, bestialitate și mârșevii murdare în clasele de jos, — eacă portretul societății românești, cum din „Nunta dela Valeni“, din Soția Popii, din Saveta dlui Geist și cine știe din câte alte scrieri ale dlui Brociner l'a înțeles presa vieneză.

Sdrăvén ne îndrumăm spre înfrăpire și contopire!

Gallus dela „Indépendance“ trebuie să asude în mod superlativ de românească plăcere!

ciul bustului lui Eminescu. Balul se va da din partea unui comitet compus din studenți, sub patronajul dlui și dnei Titu Maiorescu.

Emin-Pașa. Din Zanzibar se anunță, că starea sănătății lui Emin-Pașa e arși și îmbunătățită.

Teatru. Aseară s'a jucat pe scena teatrului german de aici o farsă de Ioan Nestroy: „Eulenspiegel sau Schabernack über Schabernack“. Cu toate că farsela lui Nestroy s'nt bine gustate și atrăgătoare, teatrul a fost aseară cam gol, ceea ce e se atribuie poate mai mult impregurării, că după calendarul iulian era preșeara anului nou, când oamenii de obicei își petrec pe acasă în familii și pe alte locuri. Jocul a fost bun și în rolul lui Eulenspiegel dl Swoboda a avut cel mai potrivit privilegiu, de a-și arăta adevăratele sale talente de comic. A fost des aplaudat și chemat pe scenă. Bine a jucat și dl Nieldt pe Mehlworm și dl Igo Berger pe Nați, fiul acestuia. Jocurile domnilor Freytag, Trautsch, Müller și ale damelor Sofie Müller, Toni Robe, Wolf-Seletzky au contribuit și ele la reușirea întregului.

Sfânta Rusie și Siberia.

A apărut la Berlin o carte asupra Rusiei, în care autorul tractează cu deosebire despre barbariile comise cu ocazia deportațiilor în Siberia.

Autorul acestei cărți este publicistul american George Kennan, care, pentru a cunoaște bine Rusia, s'a pus în 1885 de a învăța limba rusă și după aceea a colindat întreaga mare împărăție muscălească și a petrecut mult cu deosebire în Siberia.

Călătoriile lui pe aici au fost cu atât mai fructuoase, cu cât guvernul rus îl recomandase autorităților, știindu-l de publicist antihilist și creștindu-l astfel aderent al sistemului de deportațiune.

După cele vădute însă în Siberia, Kennan a dat în cartea sa o descriere atât de fidelă, precăt de îngrozitoare, astfel că guvernul rus acum numai de a se bucura nu poate de compesanta ce a arătat-o americanului, Jan-kee sincer dealtfel și om care nu ascunde adevărul.

Ori-și-câte lucruri s'au scris până acum despre Ruși și Siberia, barbaria înspăimântătoare, așa cum e, numai Kennan a descris-o. „Sângele imi îngheață în vine, gândindu-mă la cele ce-am văzut acolo“, începe Kennan descrierea deportației și miserabilul tratament ce li-se aplică celor trimiși în Siberia. În Rusia nu s'nt penitenciare. Dacă cineva e condamnat la închisoare mai puțin de patru ani, atunci stă în vră-un arest, dacă e condamnat însă pe timp mai mult de patru ani, atunci este trimis în Siberia.

Kennan, din câte a putut afla, scrie că dela 1823 și până în 1887 s'au deportat în Siberia 772.979 condamnați.

Acești nefericiți s'nt împărțiți în trei clase: cei condamnați la muncă zilnică, cei condamnați să stea în colonie, ear' a tei clasă cei exilați în Siberia.

Cătră aceste trei clase trebuie a se mai număra femeile și copiii, care urmează pe bărbații sau părinții lor.

Cei din clasa I. și II. și-au pierdut toate drepturile cetățenești și s'nt siliți să stea în friguroasa țeară toată viețua lor.

Cei exilați, după ce li-s'a împlinit termenul, pot să se reîntoarcă în țeară și să-și recâștige și drepturile cetățenești.

Condamnații din clasa I. și II., când s'nt deportați, li-se pune pe mâni și picioare lanțuri în greutate de cinci chilogramme și li-se tunde părul scurt de tot.

Proscriși politici nu s'nt însă nici ei altfel tractați decum s'nt ceilalți. La un loc stau, la un loc mănăncă și lucrează.

Ca să ne putem însă face idei mai clare despre deportație, să cităm vorbă cu vorbă din cele scrise de Kennan.

Prima stațiune a deportaților, scrie el, este la hotarul Asiei. După două zile de călătorie din Jekaterinburg am ajuns la satele Mankova și Tugulinskijo, într'un loc plin de păduri, surugul opri caii și dișe: Aici e hotarul.

Sărirăm din sanie și ne vitarăm împregiur. La dreapta noastră vedurăm un stîlp de peatră înalt de 10—12 urme, pe care într'o parte era marca provinciei europene Permi, ear' pe cealaltă parte marca provinciei asiatice Tobolsk.

Acî era hotarul Siberiei. Între Petersburg și Oceanul-Pacific nu este un loc, care să fie martor al atător vii dureri, care să fi fost udat de atâtea lacrimi, ca acest stîlp, de care trecând, cei mai mulți se duc în împărăția morții ori a celor mai crude suferințe.

Sute de mii de suflete, bărbați, femei, copii, principii și țerani, și-au luat aici adio dela pământul sfânt al patriei. Nu este pe întreaga suprafață a pământului un loc, care să fi fost martor al mai multor dureri ca această peatră, nu e un alt loc, pe unde să

fi trecut atâtea inimi zdrobite. Dela 1867 până la 1888 au trecut pe aici 170.000 dehortați, ear' dela începutul secolului present până la 1887 au trecut preste un milion de oameni.

Această peatră, fiind ultima stație a țerii și cea dînteu pentru Siberia, încă demult cei deportați se opriau aici pentru a-și lua adio dela peatră. Țeranii ruși, chiar și cei criminali, își iubesc patria cu fanatism și astfel odată stîlpul acesta a fost martor al a unor scene dintre cele mai mișcătoare și satisfăcătoare. Mulți deportați dau drum liber disperării lor, alții se mângăie lăsând să le curgă lacrimile, alții îmbrățișează stîlpul și zărimă fața lor de peatră rece. Alinați-vă, sună apoi glasul oficerului și, după ce deportații aud semnul de plecare, cu capetele plecate, cu picoarele grele și sfâșiate în suflet, pornesc spre Siberia. Ce convoiu trist.

Stîlpul era plin de frase triste scrise de deportați. Acum abia mai s'nt câteva cuvinte, căci au fost șterse. Într'aceste ectişem: Rămăi ferice, Mario. De sigur, că Maria era singurul odor pe acest pământ. Am rupt de aici câteva fire de flori sălbatice, și luându-ne adio dela Europa, plecarăm spre Siberia.

VARIETĂȚI.

(Un accident oribil). Un accident, precăt de oribil, pe atât și de ciudat, s'a întâmplat noaptea trecută pe linia drumului de fer dela Andover (Massachusetts).

Un tren expres mergea paralel cu linia, pe care se ducea în sens invers un tren de mărfuri. Unul din vagoanele acestuia era încărcat cu grinzi, atât de rău aședate, încăt cuprindeau și locul rezervat celeilalte linii.

Când expresul veni alături cu trenul de marfă, toate gemurile îi fură sparte de grinzi și sfărâmurile fură aruncate în vagoane. Călătorii erau spăimântați.

Vre-o douăzeci de inși fură greu răniți în obraz și la gât de bucățile de geam.

Unul din călători a fost ucis pe loc.

(Un om original). Un bancher cunoscut bine în Filadelfia, Ioan Grehser, a dispărut acum trei luni, lăsându-și averea, — care nu e mică, — și familia, compusă din soție, tinără încă, două fete foarte frumoase și doi băieți. Toate cercetările polițenesci au rămas zadarnice.

Acum o lună un pescar, trăzându-se noaptea pe lacul Ontario, s'a rețit deodată cu un glonț suierându-i pe la urechie și totdeodată au și o detunare de pușcă. Precăt se uita împregiur să vadă ce este, un al doilea glonț îi trecu prelungă umăr, gaurindu-i haina.

Creștând, că are de a face cu niscari tâlhari, care voiau să fugă pe lac, văslî spăriat și din toate puterile, ea să scape de gloanțe. Se mai aușiră câteva detunături în urma lui, pe urmă nu se mai aușiră nimic.

După multe efortări, ajunse în sfârșit la mal, și alergă imediat la poliție, unde spuse, că nisce tâlhari erau să-l asasinez pe lac.

A doua zi în zori vre-o douăzeci de poliști, însoțiți de șeful lor, se urcară pe vapoasă și începură să exploreze lacul.

Dupa un cobias de căutare, zăriră înaintea lui un soi de colibă aședată pe o barcă lată și se îndreptară într'acolo.

Când erau la vre-o 20 de metri de colibă, un glonț suieră pe deasupra agenților și se aușiră o detunare de pușcă.

După câteva momente alt glonț lovi pe un agent în pânțee.

Șeful de poliție ordonă încărcarea armelor și dete vaporului toată puterea de abur, cu credință în colibă s'nt tâlharii.

Gloanțele din colibă curgeau mereu, însă nu se vedea nimenea în lăuntru.

Poliștii puseră în sfârșit piciorul pe barca tâlharilor. Năvaliră în lăuntru și aci nu găsiră decăt un individ cu multe provizii de hrană și de pușcă; în legară și-l duseră pe mal.

După două zile se constată, că acel individ era Ioan Grehser.

Fu trimis la o casă de nebuni cu credință, că e smintit.

Însă de curând fu eliberat din casa de nebuni după un avis al doctorilor, care declarară, că e în toate mințile.

A declarat însuși Ioan Grehser rudelor sale, că voise să se retragă din lume, să trăească singur nesupărat de nimenea, că nu găsisse loc mai bun decăt pe lac și că era hotărât să împușce pe cei ce s'ar fi apropiat de coliba lui, ca să poată în urmă să spună tutu ror că dînsul stă acolo.

Ioan Grehser fiind recunoscut cu mintea sănătoasă, a fost condamnat la doi ani închisoare pentru idea originală de a trage cu pușca asupra oamenilor.

Bibliografie.

Amintiri istorice și Programete semnate de liberali dela 1848 până ađi. Adunate și adnotate de Vintila Rosetti. Se află la administrația „Românului“.

Primim tesa dlui Serghie Cernăianu, care tractează despre: Istoricul turbării și nouele cercetări de vaccinațiune antirabică.

A apărut în editura librăriei Sococ: Imposibile îndirecte la Romani, de Ioan V. Petrișor.

Domnul Dr. Maior a publicat într'un volum, intitulat „Neutralitatea economiei de vite în exploatațiunea mare“, cele trei conferențe ținute la universitatea din Bucuresci.

„România Vătoare“. Iese odată pe săptămână. Brăila, 18 Decemvrie 1889. Nr. 17. Sumarul: Reforme sociale: despre crime și criminali. — Un folos. — Propagandă vinovată. — Școala copiilor de marină. — Privelisce. — Din „Cartea Poporului“. — Societății. — Lupta de convingere. Cătră tineri (urmare). — Ail de noapte. — Bibliografie. — Însucintare.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 5 Martie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Köhler, în Merișor, decătră tribunalul reg. din Alba-Iulia.

— 1 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Mladin Novakov, în Mocrin, decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 1 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Waltner, din Billet, decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua presunsiune în 45 de zile:

— la rămasul după Dumitru Nicoară (din Poiană), la tribunalul reg. din Sibiu;

— la rămasul după Rosa Cziczváry (din T.Recaș), la tribunalul reg. din Timișoara;

— la rămasul după Ioșif Gonda (din T.Szent-Miklós), la tribunalul reg. din Solnoc;

— la rămasul după Ioan Kovács (din K.Ladány), la tribunalul reg. din Bichș-Giula;

— la rămasul după Alexandru Balogh (din Udvar), la tribunalul reg. din Oradea-mare;

— la rămasul după Eduard Fieber și Hermia Mihailovits, la tribunalul reg. din Arad.

Concurse în provincie:

— Contra Ioșif Klein în Verșeg. Cncrs. cms. Stefan Jolentsik; marea crt. Dr. Samoilă Friedländer. Term. de ins. 31 Ianuarie; procđ. de licid. 15 Februarie a. c.

Căendarul zilei.

21 Decemvrie (2 Ianuarie 1890).

Iulian: Iuliana. Gregorian: Macarie.

Soarele: răsare 7.49, apune 4.12.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 31 Decemvrie, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 735.7, +1.2, -17.6, -8.2 -21.3, S

Din țeară, 30 Decemvrie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria). Rows for Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova.

LOTERIE.

Tragerea din 31 Decemvrie st. n.

Sibiu: 25 28 57 10 81.

Teatru orășeneș în Sibiu.

Abonament. Abonament 62.

Joi, în 2 Ianuarie 1890:

În beneficiul domnișoarei Paula Stocker.

Feenhände.

Comedie în 4 acte, de Scribe.

Bucată a repertoarului teatrului de Curte din Viena.

Economic.

Transportul de cereale din Ungaria și România preste granițele bavareze. Din Regensburg i-se scrie lui „Pester Lloyd“: Frigul ce s'a ivit deodată vehemnt a pregătît navigațiunii denărate un sfârșit repede și abia există speranță, că numeroasele năi de cereale aflătoare pe drum vor mai pute săosi încă aici. Comunicațiunea de trecere a cerealelor preste piața noastră a ajuns în Noemvrie până înaintea de închiderea navigațiunii urmate de curând mari dimensiuni și se poate dice, că au sosit 140 până 150 de vase încărcate cu cereale, care au adus mai mult proveniențe române. Din contră au rămas mărginite transporturile din Ungaria și și în Passau, unde transporturile respective trec mai cu seamă pe ruta căii ferate, comunicațiunea a fost slabă și abia a ajuns a șesa parte a cantității anului trecut. De amintit e încă, că respectivele mase de cereale sositie aici au mers mai mult în Elveția și comitenții de acolo au fost în general mulțumiți cu serviciile căii noastre de transport.

Banca austro-ungară. Starea băncii aus ro ungare la 23 Decemvrie 1889 a fost: Circulațiunea bancnotelor fl. 415,250.000 (+ fl. 7,249.000), tesaurul de metal fl. 241,436.000 (+ fl. 1,546.000), portofoliul fl. 158,865.000 (+ fl. 4,114.000), lombardul fl. 28,768.000 (+ fl. 5,430.000), rezerva bancnotelor netaxată fl. 34,100.000 (- fl. 5,741.000).

Căile ferate de stat ungare. Venitele căilor ferate de stat ungare în săptămâna dela 17—23 Decemvrie 1888, care este a 51 a, au fost după 184.000 călători și 136.200 tonne povară de 651.500 fl., — cu 12.229 fl. mai puțin ca în aceeași săptămână a anului 1888. Dela 1. Ianuarie până la 23 Decemvrie anul tr. au comunicat pe liniile căilor ferate de stat ungare 7,644.570 călători și 7,904.610 tonne povară. Venitele au fost de 39,335.956 fl., — cu 218.928 mai puțin ca în periodul corăspunđtor al anului 1888. Pe liniile ferate mai nainte Budapesta—Cinci-Biserici au comunicat în a 51-a săptămâna 4844 persoane și 8855 tonne mărfuri. Venitele au fost în această săptămână 33.334 fl., cu 1283 fl. mai mult ca în săptămâna corăspunđtoare a anului trecut. Dela 1. Ianuarie până la 23 Decemvrie an. tr. au fost venitele după 193.111 călători și 355.850 tonne povară 4,515.084 fl., cu 66.447 fl. mai puțin ca în același timp al anului 1888.

Tranway-uri electrice. Budapesta va avé în curând tamway-uri electrice. Ministrul de interne a aprobat țiilele aceste convenția încheiată de primăria Budapestei cu o companie în această privință.

Ministerul de rășoiu al României a depus la camera un proiect de lege pentru deschiderea unui credit de 830.000 lei necesar pentru terminarea cartei Moldovei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 29 Decemvrie. Grâu, hectolitru 76—82 chilo fl. 5.20, până fl. 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.80, sęcara 70 până 75 chilo fl. 4.40 până 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. —, ovés 42 până 50 chilo fl. 2.20 până fl. 2.80, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.00 până fl. 3.90, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semente de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.50 până 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 15.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slănină 100 chilo fl. 56.— până fl. 58.—, unsoreea de porc fl. 55.— până fl. 60.—, sęc brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sęc fl. 32.— până fl. 33.—, lumini turnate de sęc fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.80 până fl. 1.80, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirital p. 100 l. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vitel 28 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 30 până 34 cr.

Piața din Brașov, 28 Decemvrie. Grâu hectolitru fl. 6.30, grâu mestecat fl. 4.—, sęcara fl. 2.80, orz fl. 2.60, ovés fl. 3.30, cucuruzul fl. 3.60, mălaiul fl. 3.80, mazerea fl. 5.60, linte 7.20, fasolea fl. 3.80, crum-penele fl. —.9, carnea de vită p. chilo 40 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 30 cr.

Îl-gul de rimători în Steinhach. În 30 Decemvrie n. s'a notat: unguresci bătărani grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sərbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta 30 dela Dec. 1889.

Table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., Sola, până, etc. Rows include Grâu, Bănățeneș non, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Rows show exchange rates.

Bursa de Budapesta

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with 3 columns: 30 Decemvrie, Renta rom., Oblig. de stat. C. F. R. 6%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani.

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

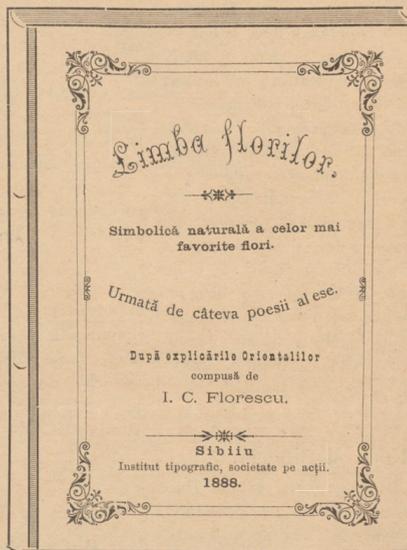
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blastem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din hătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Conșotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peștor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

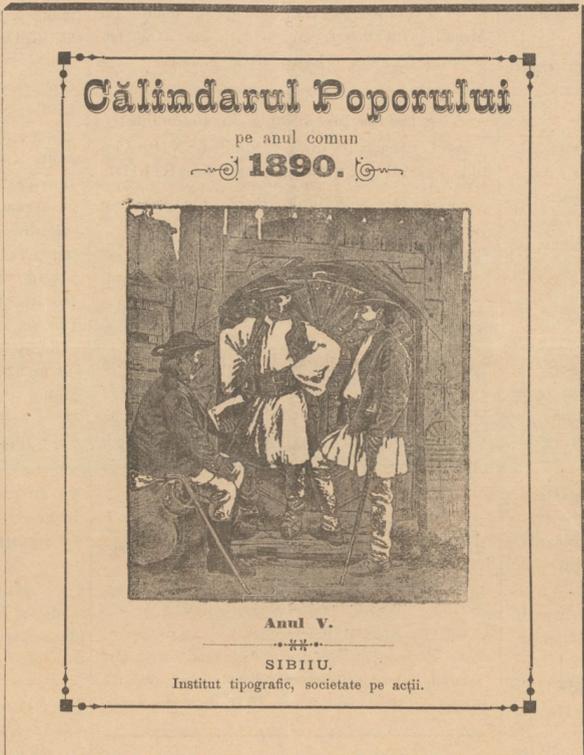
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârçitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscii-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșani.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișioniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călindarul Poporului
pe anul comun
1890.
Anul V.
SIBIU.
Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Calindrar astronomice și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1890. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noi și vechi. — Scala timbrului. — Autoritățile bisericesti în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Rai? snoavă de Petru Ispirescu. — Economic: Desfundarea pământului. Săcara. Țesutul animalelor de muncă. — Poezii: Ear' când voi fi . . . , de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge, că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tiv american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — Anecdote populare: Pomana Țiganului, de G. H. Granda. — Ovreul și Dorobanțul. — Țiganul la popa. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surdi. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România — Inscrte.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
 - 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
 - 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
 - 5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 „
 - 8. Filera de imanuare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 - 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 „
 - 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 „
 - 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 „
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

ARGHIR și ELENA

Istoria
preafrumosului fisor de craiu și a preafrumoasei fete
măestre cu părul de aur.

Adecă:
o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Comassările

de IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog
între bețivul din Longobarda
și
muirea lui.

În versuri.

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articolul de lege XXI. din anul 1886 DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886
Despre procedura disciplinară.
Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886 DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
ORDONANȚE MINISTERIALE
pentru introducerea legii comunale
(Articolul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.